

Palvenädal

Ustav Tema

prohvetitele

TED N. C. WILSON

Jumal on alati igatsenud oma loodolevustega suhelda. Enne kui patt siia maailma tuli, kõneles ja kõndis Jumal Aadama ja Eevaga Eedeni aias. Pärast langemist ei olnud see enam võimalik, sest patused inimesed ei oleks Tema jumalikkude ligiolu välja kannatanud.

Soovist meid mitte hüljata lõi Jumal uue viisi, kuidas anda edasi oma erilise sõnumi juhistele, hoiatustele, noomitustele ja meeldetuletustele Tema armastusest – prohvetlikult kuulutamise vaimuani. Jumala prohvetid on nii olulised, et Piibel kinnitab meile: „Tõesti, Issand Jumal ei tee midagi, ilmutamata oma nõu oma sulaseile prohvetitele.“ (Am 3:7)

Selle palvenädala teema on „Ustav Tema prohvetitele“ ja kogu nädala kestel uurime tähtsaid küsimusi, mis puudutavad seda imekspandavat andi, kaasa arvatud sellised küsimused: miks saatis Jumal oma prohvetid, mis sundis prohvetid oma sõnumit edasi andma, mis on tõelise prohveti tunnused, kuidas peaksime prohvetlikku sõna tõlgendamise ja nii edasi.

Neis loengutes juhivad meid selle tähtsa teema üle arutamisel Marcos ja Claudia Blanco.

Nädala võtab kokku Ellen White'i tekst pealkirjaga „Prohveti sõnum Jumala lõpuaja rahvale“, milles ta rõhutab Piibli kui ainsa usu ja tegude aluse rolli. Ma julgustan sind palvenädala igal päeval uurima ja palvetama. Olen kindel, et Jumal õnnistab meid rikkalikult, kui koguduseperena kokku saame ja keskendume Tema peatse tuleku ootuses Tema prohvetite ustavusele.

Ted N. C. Wilson on seitsmenda päeva adventistide üleilmse koguduse president. Lisalugemist ja kommentaare leiab tema Twitteri-seinalt @pastortedwilson ja Facebookist @Pastor Ted Wilson.

Autoritest

Marcos ja Claudia Blanco on seitsmenda päeva adventistide koguduse kirjastustöös tegutsenud pea 20 aastat. Marcos on pastor, kes teenib Lõuna-Ameerika hispaania kogukonna kirjastuses (Asociación Casa Editora Sudamericana [ACES]), Claudia on vabakutseline tõlkija ja kodune ema. Nad on Ellen White'i tekstide usinad lugejad ning tõlkinud mitu tema raamatut hispaania keelde. Blancoode peres kasvab kaks last: 15-aastane Gabriel ja 13-aastane Julieta. Nad elavad Argentiinas Buenos Aireses.

Aitäh tõlkijatele!

Tänavused palvenädaloengud tõlkisid eesti keelde Jana Rosin, Liina Lukk, Liina Kõrgend, Ly Kaasik, Mall Kalmann, Aiki Pärna, Eha Lobjakas ja Piret Oja.

Miks saatis Jumal prohveteid?

Issand ilmutab oma saladusi oma sulastele



TED N. C. WILSON

Kujutle, et esimene nägu, mida sa oma elus näed, on Jumala oma. Kujutle, et esimene hääl, mida sa oma elus kuuled, on Jumala hääl. Just nõnda sündis see Aadama ja Eevaga. „Ja Issand Jumal valmistas inimese, kes põrm on, mullast, ja puhus tema ninasse eluhinguse: nõnda sai inimene elavaks hingeks.“ (1Ms 2:7)

„Ja Issand Jumal ehitas küljeluu, mille ta inimesest oli võtnud, naiseks ja tõi tema Aadama juurde.“ (s 22)

Kui Aadam ja Eeva oma silmad avasid, nägid nad Jeessuse armastavat nägu, ja esimesed sõnad, mida nad kuulsid, olid öeldud Tema kaukõlalise häälega.

Kõik oli nende imeilusas aiakodus täiuslik. Nad tundsid rõõmu inglite, üksteise ja Jumala seltsist. Ellen White kirjeldab seda stseeni nõnda: „Püha inimpaar ei olnud vaid lapsed Jumala isaliku hoolitsuse all, vaid ka õpilased, keda juhendas kõiketeadev Looja. Inimesed lävisid inglitega ja neile anti võimalus suhelda oma

Loojaga ilma lahutava vaheseinata nende vahel.“¹

Ent kui patt tungis sellesse maailma, hakkasid asjad valesti minema. Selle asemel, et tunda kohtumisest Jumalaga rõõmu, põgenesid meie hirmunud esivanemad Tema eest, et end peita. Loomulikult ei saa mitte keegi end mitte kunagi Jumala eest peita. Üks paljudest ja kõige valusamatest asjadest, mille nad tol päeval kaotasid, oli eesõigus vahetule ja avatud suhtlusele Jumalaga.

„Enne patustamist oli Aadam tundnud rõõmu vahetust suhtlusest oma Loojaga, kuid patt lahutas Jumala ja inimese ning ainult Kristuse lepitustöö sai sillutada tee üle kuristiku ja avada õnnistuste- ja päästekanaliid taevast maa peale.“²

Jumal ei hüljanud meid

Kui me kedagi armastame, siis tahame temaga vestelda ja koos olla. Need, kes meist on lapsevanemad, igatsevad veeta aega oma lastega, et jagada kogemusi, neid õpetada ja julgustada ning vajadusel abi pakkuda. Me tahame jagada nendega oma kohalolekut ja soovime nendega suhelda.

Kui juba meil inimestena on tõsine igatsus suhelda nendega, keda armastame, kui palju enam igatseb siis meie taevane Isa meiega suhelda? Jeesus ütles: „Kui nüüd teie, kes olete kurjad, oskate anda häid ande oma lastele, kui palju enam teie Isa, kes on taevas, annab head neile, kes teda paluvad!“ (Mt 7:11)

Jumal ei hüljanud oma rahvast ega jätnud neid kuradi meeevalda. Kuna Jumal ei saanud enam langeda inimkonnaga patu põhjustatud vaheseina tõttu silmast silma kõnelda ega õpetada neid nii nagu varem, valmistas Ta teised võimalused, kuidas edastada maailmale oma ülitähtsaid, elupäästvaid juhiseid.

Piibel räägib vähemalt üheksast viisist, mida Jumal on inimestega suhtlemisel kasutanud: 1) inglid, 2) loodu, 3) pilve- ja tulesammas, 4) Uurim ja Tummim, 5) unenäod, 6) hääl taevast, 7) inimest juhtiv Püha Vaim, 8) Kristus ja 9) prohvetid.

Ehkki Jumal on kasutanud kõiki nimetatud suhtlemisviise, siis „tähtsaimad Jumala tahte ilmutused kõigi aegade koguduste

juhatamiseks on antud prohvetite kaudu“,³ kelle hulgast suurim oli Jeesus (Lk 24:19, Mt 13:57, 58). Jumala prohvetid on sedavõrd olulised, et Piibel kinnitab meile: „Tõesti, Issand Jumal ei tee midagi, ilmutama oma nõu oma sulaseile prohvetitele.“ (Am 3:7)

Miks saatis Jumal prohveteid?

Miks saatis Jumal prohveteid? Vastuse leiame Piiblist: „Sest tal oli kahju oma rahvast“. (2Aj 36:15, KJV)

Selle lõigu kontekst on huvitav. Juuda kuningriik oli kaotanud palju ning oli Babüloonia vangipõlve ja hävingu äärel. Järgides tervet rida jumalakartmatuid kuningaid, Sidkija, Juuda viimane kuningas, ja „nõndasamuti ka kõik Juuda vürstid, preestrid ja rahvas lisasid üha üleastumisi paganate igasugu jäleduste eeskujul ja rüvetasid Issanda koja, mille ta Jeruusalemmas oli pühitsenud“ (s 14).

Kõik see toimus hoolimata sellest, et Jumal oli saatnud arvukalt prohveteid, kaasa arvatud Jeremija, „kes rääkis Issanda käsul“ (s 12). Need prohvetliku sõnumi toojad olid saadetud seepärast, et Issandal „oli kahju oma rahvast“ (s 15).

Kuidas reageeris aga Jumala rahvas? „Aga nad pilkasid Jumala käskjalgu, põlgasid tema sõnu ja tegid nalja tema prohvetitega, kuni Issanda viha tõusis oma rahva vastu, nõnda et enam ei olnud abi.“ (s 16)

Prohveti kaudu saadetud Jumala sõna põlastamine on tõsine asi. Antud juhul oli tagajärjeks noorte ja vanade hukkumine, ka nende hukkumine, kes olid otsinud varju Jumala pühamust. Pühamu varad langesid röövsaagiks ja Jumala koda põletati maatas. Jeruusalemma müürid tõmmati maha ja linn hävitati. Ellujäänud viidi Babülooniasse vangi.

Kõige selle eest oli Issand neid oma prohvetite, sealhulgas Jeremija kaudu hoiatanud, kuid rahvas keeldus kuulamast (s 15).

Kahjuks on Jumala prohveteid ja nende kaudu tulnud sõnumeid sageli tagasi lükatud. Sellele vaatamata on Jumal jätkuvalt hoidnud

töös prohvetlikku suhtluskanalit oma rahva – Tema silmateraga (5Ms 32:10; Sk 2:12).

Jumal tegutseb prohvetite kaudu

Läbi aegade on Jumal edastanud elutähtsaid, päästvaid sõnumeid oma prohvetite kaudu. Prohvetid on tavalised inimesed, kelle Jumal on valinud end esindama ja kes võtavad vastu Tema jumalikke sõnumeid ning annavad neid ustavalt edasi Tema rahvale.

Prohvetid näitasid rahvale, et Jumal väärtustab inimesi sedavõrd, et valib nende hulgast mehi ja naisi end esindama.

Jumal on kõnelnud oma prohvetitega nägemuste ja unenägude kaudu ning Püha Vaimu juhtimisel on prohvetid oma sõnadega edasi andnud seda, mida neile näidati, „sest iialgi pole ühtegi prohvetienustust esile toodud inimese tahtel, vaid Pühast Vaimust kantuina on inimesed rääkinud, saades sõnumi Jumala käest“ (2Pt 1:21).

Kogu inimajaloo vältel on prohvetitel olnud elutähtis roll, mis iseloomustab hästi põhjust, miks on Jumal oma rahvast prohvetite saatmisega õnnistanud. Herbert Douglass nimetab oma raamatus „Messenger of the Lord“ [Issanda sõnumitooja] kaheksa põhjust, miks Jumal kasutas prohveteid ja mitte „mõnd dramaatilist pilkupüüdvat lahendust, nagu pilvedele kirjutamine või igal koidikul oma tahte kõuehäälna teatavakstegemine“.⁴

1. Prohvetid osutasid Kristuse esimesele tulekule ja valmistasid sellele teed.

2. Issanda esindajaina näitasid prohvetid, et Jumal väärtustab inimesi sedavõrd, et leiab olevat võimaliku valida nende hulgast mehi ja naisi enda nimel kõnelema.
3. Prohvetid olid alaline meeldetuletus Jumala juhtnööride ligiolekust ja kättesaadavusest.
4. Prohvetite olemasolu tõi esile inimeste tegeliku suhtumise Jumalasse.
5. Prohvetite kaudu saabunud sõnumid täidavad sedasama eesmärgi, mida peab silmas Looja isiklikult.
6. Prohvetid on näide sellest, mida suudab inimese elus korda saata osadus Jumalaga ja Püha Vaimu arm.
7. Prohvetid aitasid edastada lunastusplaani, sest Jumal on alati kasutanud inimliku ja jumaliku väe koostööd kui kõige edukamat vahendit kadunud inimkonnani jõudmisel.
8. Prohvetite tegevuse silmapaistev osa on nende panus kirjutatud Sõnasse.⁵

Prohvetlus on and

On selge, et prohvetid tegutsesid peamise ühenduslülina Jumala ja inimeste vahel. Paljud Jumala juhtnöörid, selgitused, hoiatused, noomitused, julgustus ja lõplikud eesmärgid on talletatud Jumala kirja pandud Sõnasse, Piiblis.

Piibel on kogum Jumala sõnumeist Tema rahvale ja aruanne Tema tegevusest nende seas ning selle on kirja pannud Pühast Vaimust inspireeritud Jumala prohvetid ligikaudu 1600 aasta jooksul (alates Moosest kuni apostel Johanneseni).

Prohvetlikult kuulutamise and on üks Vaimu andidest, mida loetletakse 1. Korintose 12. peatükis, ja Jumala Sõna osutab, et see püsib kuni aegade lõpuni. Jumala lõpuaja ülejäänuid iseloomustatakse: „Ja lohe vihastas naise peale ja läks sõdima nendega, kes olid jäänud üle naise soost, kes hoiavad talle Jumala käske ning kellel on Jeesuse tunnistus.“ (Ilm 12:17)

Ingli sõnu Johanne sele võime lugeda nii ülaltoodud lõigu kui arusaama kontekstis, et Jumal kõneleb oma prohvetite kaudu: „Ma olen kaassulane sinule ja su vendadele, kellel on Jeesuse tunnistus. Kum-marda Jumalat, sest Jeesuse tunnis-tajaks on prohvetluse vaim!“ (Ilm 19:10)

Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et Jumal oma tarkuses ja kaastundlikkuses on kutsunud prohveti viimseiks päeviks. Ehkki siinkohal pole tarvidust mainida kõiki kriteeriume, millele prohvet vastama peab, on prohveti üks kõige olulisem mõõdupuu see, et tõeline prohvet ei lähe iialgi vastuollu sõnu-mitega, mille Jumala teised prohve-tid on varem esitanud, sest „prohvetite vaimud alistuvad proh- vetitele“ (1Kr 14:32) ja kui „nad ei kõnele vastavalt sellele sõnale, siis seepärast, et neis ei ole valgust“ (Js 8:20, KJV).

Kõigis oma kirjutistes, kirjades, jutlustes ja kuulutustes toetub Ellen White Piiblile ega lähe kordagi selle õpetustega vastuollu. Tema teeni-mistöö prohvetina on toonud miljo-neid inimesi Jeesuse juurde, miljonid teised on kogenud õnnis-tusi tänu Jumala nõuannetele, mille edastaja ta on olnud. Tänapäev on Jumala rahvale teeviidaks tema

nõuanded tervisliku elu, hariduse, kristliku teenimise valdkonnas ja muudel teemadel. Hoiatused tule-viku suhtes ja juhised, kuidas selleks valmistuda, on sõnumid, mis on kasulikud kõikidele, kes neid tõsi-selt võtavad.

Julgustan teid seekordse palve-nädala jooksul mõtisklema selle era-kordse tarkusest ja kaastundest kantud anni üle, mille Jumal on meile oma prohvetite näol andnud, ja pidama meele õnnistusi, mis kaasnevad Tema Sõna järgimisega. „Uskuge Issandasse, oma Jumalasse, siis te jääte püsima! Uskuge tema prohveteid, siis õnnestub teil kõik!“ (2Aj 20:20) ☪

Ted N.C. Wilson on seitsmenda päeva adventistide koguduse peakonverentsi president.

1. Ellen G. White „Patriarhid ja prohvetid“, lk 50
2. samas, lk 67
3. T. Housel Jemison *A Prophet Among You* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1955), lk 23
4. Herbert E. Douglass, *Messenger of the Lord: The Prophetic Ministry of Ellen G. White* (Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 1998), lk 10
5. samas



Soovitusi palveks

- 1 **Palveta**, et oleksid Püha Vaimu kaudu võimeline kuulma seda, mida Jumal sulle oma prohvetite kaudu räägib.
- 2 **Mõtiskle** palves õnnis-tuste üle, millega Jumal on sind õnnistanud oma julgustavate prohvetlike sõnade kaudu.
- 3 **Palu** Jumalalt selget aru-saamist Tema viimaste päe-vade prohveti, Ellen White'i tähtsuse kohta.



Jumal tahab sulle sõnumi saata

Mis mõjutab prohvetit sõnumit edastama?

Kujuta korraks ette, et sa pole kunagi kristlusest kuulnud. Järsku satub tänaval su teele raamat. Tõstad selle maast üles, kaanel seisab „Piibel“ – mitte midagi selle raamatu autorist. Kes selle kirjutas?

Raamatut kätte võttes ja pärast pealkirja lugemist otsin esimese asjana infot autori kohta. Olles töötanud kirjastusvaldkonnas, tean täpselt, kust seda infot leida: autori õiguste lehel. Aga üllatus! Kui sa avad Piibli, puudub sealt info selle autori kohta. Mida peab esmalugeja, kes Piiblile esimest korda läheneb, sellest arvama? Kes selle kirjutas? Kuidas see meieni jõudis? Kes selle kokku pani? Muidugi, isegi vähik religioossetes asjades teab, et kristlased väidavad, et Piibel on pärit Jumalalt endalt. Kas see tähendab, et see Piibel, mida tänapäeval teatakse, kukkus taevast alla? Kas Jumalal on

sekretärid ja toimetajad? Kas see kirjutati Jumala või inimeste poolt?

Põhiotsus, mille peame Piibli fenomenile lähenedes tegema, on otsustada, kas analüüsime seda vaatepunktidest, mis on Piiblile võõrad, või anname eelise viisile, mis seda ise selgitab. Otsides Piibli tähendust, oleks selle raamatu ja autori(te) suhtes õiglane arvesse

Kuigi inimesed on Pühakirja füüsilised vahendajad, siis ilmutuse päritolu – Pühakirjas leiduva materjali allikas – on Jumal ise.

võtta, mida Piibel ise enda ja oma päritolu kohta ütleb: „Kogu Pühakiri on Jumala sisendatud ja kasulik õpetamiseks, noomimiseks, parandamiseks, kasvatamiseks õiguses, et Jumala inimene oleks täiesti varustatud ja valmis igale heale teole.“ (2Tm 16, 17)

Samamoodi ütleb apostel Peetrus: „Ja nii on meil midagi kindlamat prohvetisõnast ja te teete hästi, kui panete tähele seda nagu lampi, mis paistab hämaras paigas, kuni päev hakkab hahetama ning koidutäht tõuseb teie südameis. Seda mõistke esmalt, et ühtki prohvetiennustust Pühakirjas ei või omapäi seletada, sest iialgi pole ühtegi prohvetiennustust esile toodud inimese tahtel, vaid Pühast Vaimust kantuna on inimesed rääkinud, saades sõnumi Jumala käest.“ (2Pt 1:19–21)

See piibellik enesest tunnistamine kinnitab, et Pühakiri on inspireeritud Jumalast. Prohvetid

kõnelesid, kuna nad olid inspireeritud Pühast Vaimust.

Nimetatud kirjakohtad sisaldavad rikkalikku ja sügavat informatsiooni Piibli päritolu ja olemuse kohta. Need väidavad, et 1) Pühakirja allikas on Jumal ja Tema on see, kes võtab initsiatiivi enda ilmutamiseks inimestega suhtlemisel, 2) see ilmutus ilmneb inspiratsiooni fenomenis (kreeka k: *theopneustos*) ja 3) see fenomen hõlmab kogu Piiblit.

Kui võtame arvesse need kirjakohtad Piibli päritolu kohta, on oluline meeles pidada, mida nad kinnitavad ja mida mitte. Samal ajal kui rõhk on Jumalal kui Piibli autoril, ei väideta, et Jumal ise on kirjutaja. Kirjutajad olid pühad Jumala mehed, need, kes taevaliku inspiratsiooni mõjul ilmutuse dokumenteerisid.

Nii väljendab apostel Peetrus selgelt, et kuigi inimesed on Pühakirja füüsilised vahendajad, siis ilmutuse päritolu – Pühakirjas leiduva materjali allikas – on Jumal ise. Inimtegevusel on protsessis oma osa, kuid see ei ole allikas, millest Pühakirjas leiduvad selgitused, kirjeldused ja tõlgendused esile tulevad.

Kuidas inspiratsioon toimib

Küsimus jääb: kuidas peaksime mõistma suhet taevase autori ja maiste kirjutajate vahel? Millist rolli kumbki osapool täidab? Kuidas Pühakirja ilmutusprotsess toimus?

Isegi pinnapealne lähenemine Piiblile kui raamatule on lugejale piisav, mõistmaks, et Piibli kirjutamine ei olnud terviklik nähtus, mis toimus lühikese aja jooksul ja läbivalt ühtmoodi. Vastupidi, Piibel selisel kujul, nagu see on meieni jõudnud, on umbes 40 kirjutaja tunnistuste tulemus, kirja pandud 15 sajandi jooksul kolmes erinevas keeles: heebrea, aramea ja kreeka keeles. Teaduslikum lähenemine näitab, et paljud erinevad kirjutamisstiilid seonduvad mitmete autoritega ja esindatud on ka kultuuride paljusus.

Aga kuidas Piibel siis kokku pandi?

Need kirjakohtad, mida põgusalt analüüsisime (2Tm 3:16; 2Pt 1:21), väidavad kategooriliselt, et Jumal inspireeris Pühakirja.

Siiski on see mõiste liiga lai, et hästi lahti seletada, kuidas taevane meetod Jumala tahte kirjalikus väljendamisest töötab. Arvestades Pühakirja väiteid, on õpetlased püüdnud mõista, kuidas inspiratsiooni fenomen töötab. Kuigi seitsmenda päeva adventistidena hülgame mehaanilise või verbaalinspiratsiooni teooria (me ei usu, et iga sõna Pühakirjas on Püha Vaimu dikteeritud), usume ometi, et ilmutamise kulg ja inspiratsioon on mõjutanud prohvetite sõnavalikut. Püha Vaim juhatas prohveteid kirjutamisprotsessis, kinnitades, et prohvetite sõnad väljendasid saadud sõnumit autori teetselt ja usaldusväärselt.

Viis, kuidas Piibli kirjutajad end väljendasid – sõnad, millega jumalikku sõnumit edastati – olid nende endi valitud ja Püha Vaimu juhitud.

Jumal juhatas kirjutajaid, kes väljendasid taeva ilmutust oma sõnadega. Sellest tulenevalt oli viis, kuidas Piibli kirjutajad end väljendasid – sõnad, millega jumalikku sõnumit edastati – nende endi valitud ja Püha Vaimu juhitud. Teisest sõnu, Piibli kirjutajad olid Jumala kirjatoimetajad, mitte Tema sulepead. Kui Piibli kirjutajad kasutasid ebatäiusliku infokandjana inimkeelt, on Jumala Sõna siiski Jumala tahte ülim, autoriteetne ja eksimatu ilmutus. Seega, ebatäiuslik inimlik



Soovitusi palveks

- 1 **Palveta**, et me mõistaksime Piibli erinevaid osi ja saaksime aru, mida Jumal soovib meile nende kaudu öelda.
- 2 **Palu** usaldust ja mõistmist inspiratsiooniprotsessi osas, mille kaudu Pühakiri meile anti.
- 3 **Kiida** Jumalat Tema Sõnas meile antud sõnumite, sealhulgas tähendamissõnade, vanasõnade, luuletuste ja ettekuulutuste eest.

vahendaja edastab tõde. Kuid samal viisil, nagu Kristuse jumalik-inimlik olemus on eraldamatu, ei saa Piiblis lahutada sisu ja vahendajat; see on võimatu. Selles jumalikus-inimlikus nähtuses annab Jumal teavet ja juhhib kirjutamisprotsessi, kaotamata seejuures inimese individuaalsust ja võimekust, kuid Ta hoolitseb selle eest, et kogu protsessi tulemus oleks usaldusväärne ja vastavuses Tema eesmärgiga.

See, kuidas Piibli kirjutajad end väljendasid, sõnad, mis valiti jumaliku sõnumi edastamiseks, olid kirjutajate valitud ja Püha Vaimu juhendatud. ☪

Jumala poolt määratu ja isehakanu

Mis on tõelise prohveti tunnused?

„**M**ida sa arvad sellest naisest, kelle sõnum on YouTube'is üleval ja kes peab end prohvetiks?“, pahvatas kartlik vend hingamispäeva hommikul, kui ma pärast teenistust koguduseliikmeid tervitasin.

„Ausalt öeldes pole ma temast midagi kuulnud,“ vastasin. „Lubamul enne see video ära vaadata, siis olen valmis sulle teadlikuma vastuse andma.“

Peale videote vaatamist leidsin kõike arvesse võttes, et see naine pole tõeline prohvēt. (Youtube on võimaldanud isehakanud prohvetite nähtavust tunduvalt laiendada.)

Mis tekitab inimeses arvamuse, et ta on Jumalalt prohvetliku sõnumi saanud? Veelgi olulisem: kuidas saab kogudus hinnata, kas keegi on tõesti Jumalalt prohvetlikke sõnumeid saanud? Ning kui keegi saabki sõnumi, kas see muudab ta prohvetiks?

Samas peame meeles pidama, et Jumal soovib siiani meiega prohvetite kaudu suhelda. Apostel Paulus soovitas: „Ärge kustutage Vaimu,

ärge põlastage prohvetiandi, katsuge läbi kõik, pidage kinni heast.“

(1Ts 5:19–21) Me teeme tõsise vea, kui eirame tõelisi prohvetlikke sõnumeid, sealhulgas selliseid, mille Jumal on varasemate prohvetite kaudu andnud, või neid, mille vahendusel Jumal soovib oma rahvaga suhelda aegade lõpul.

Pealegi, Kristus hoiatas valeprohvetite esilekerkimise eest: „Hoiduge valeprohvetite eest, kes tulevad teie juurde lambanahas, seestpidi aga on

kiskjad hundid!“ (Mt 7:15) Nende eesmärk on eksitada vahetult enne teist tulemist isegi valitud (Mt 24:24). Seetõttu on Johannese nõuanne väga selge: „Armsad, ärge usaldage iga vaimu, vaid katsuge vaimud läbi, kas nad on Jumalast, sest palju valeprohveteid on läinud välja maailma.“ (1Jh 4:1)

Prohvetite proovilepanemine

Millised siis on tõelise Jumala prohveti märgid? Piibel näitab, et valeprohvetite esilekerkimine pole nähtus, mis oleks tekkinud tänapäeva kristluses. See ilmnes iisraeli rahva seas juba Jeremija päevil (Jr 14:14). Jeremija kaasaegseile anti juhis, mille järgi tõeline prohvēt ära tunda – tõekssaanud ennustused: „Aga prohvēt, kes kuulutab rahu, tunnistatakse alles siis prohvetiks, kelle Issand tõesti on läkitanud, kui selle prohveti sõna on täide läinud.“ (Jr 28:9; vt 5Ms 18:21, 22)

Pidage meeles, et prohvetiks olemine hõlmab palju enam kui tuleviku ennustamine ning tingimusliku prohvetiteeringu

„

**Sama Vaim
ilmutas kõik
Pühakirja kaanoni
prohvetlikud
sõnumid; iga
uus sõnum peab
olema kooskõlas
varem ilmutatud
tõdedega.**

“

põhimõtte alusel võib muutus tingimustes või suhetes tähendada muudatust ka ennustatud tulevikus (vt Jr 18:7–10), nagu juhtus Joona ennustusega Niineve hävingu kohta.

Teine proovikivi puudutab prohvetliku sõnumi sidusust. Ilmutatud tõdede süsteem koosneb omavahel seotud sõnumite ahelast. Sama Vaim ilmutas kõik Pühakirja kaanoni prohvetlikud sõnumid (2Tm 3:16). Seetõttu peab iga uus sõnum olema kooskõlas varem avaldatud tõdedega: „Õpetuse ja tunnistuse juurde! Kui nõnda ei kõnelda, siis ei ole koitu.“ (Js 8:20)

Jeesus pöördus kõigi enda kohta käivate pühakirjatekstide poole (Lk 24:27), et näidata: Tema sõnum prohvetina ja Tema ohver Messiana on tõesed ning ettekuulutused said õigesti täidetud.

„Sellegipoolest peame mees pidama, et testi läbimine ühes või kõigis eelpool nimetatud punktides ei tee kellestki tõelist prohvetit nagu ka nägemus, mille kuningas Nebukadnetsar sai, ei teinud temast prohvetit.“

Kahtlemata on tõde progressiivne (uus tõde ilmneb aja jooksul), hilisemad prohvetid lisasid varasemate prohvetite poolt ilmutatud tõdedele detaile, aga mitte mingil juhul ei saa uued sõnumid minevikus antuga vastuollu minna.

Kuigi on tõsi, et sõnum on sõnumitoojast olulisem, on prohvetid siiski ka inimesed oma nõrkuste ja puudustega, niisiis kutsub Kristus

meid väidetavate prohvetite autentsuse hindamiseks nende elust vilja otsima: „Te tunnete nad ära nende viljast. Ega viinamarju korjata kibuvitstelt ega viigimarju ohakailt? Nõnda siis kannab iga hea puu head vilja, aga halb puu halba vilja. Hea puu ei või kanda halba vilja ega halb puu kanda head vilja... Küllap te tunnete nad ära nende viljast!“ (Mt 7:16–20) Kuigi teinekord läheb aega, aga varem või hiljem näitab raevukas hunt lambamaskeeringu varjust oma kihvu.

Loomulikult peab iga prohvet olema Kristuse-keskne, tunnistama Kristuse jumalik-inimlikku olemust ja ülistama Tema inimkonna eest toodud ohvrit: „Te tunnete Jumala Vaimu sellest: iga vaim, kes tunnistab Jeesust Kristust lihasse tulnuna, see on Jumalast, ning ükski vaim, kes seda Jeesust ei tunnista, ei ole Jumalast.“ (1Jh 4:2, 3)

Teised tõelise prohveti tunnused võivad avalduda nende sõnumite päevakajalisuses (2Kn 6:10–12), sõnumi praktilisuses (vastandina abstraktsioonidele ja üldistustele), vilja ilmnemises sõnumi järgijate elus, ilmutuste saamises unenägude ja nägemuste kaudu (4Ms 12:6).

Sellegipoolest peame mees pidama, et testi läbimine ühes või kõigis eelpool nimetatud punktides ei tee kellestki tõelist prohvetit nagu ka nägemus, mille kuningas Nebukadnetsar sai, ei teinud temast prohvetit.

Tõeliseks prohvetiks olemise hind

Lõuna-Ameerikas kirjastuses teenitud aastate jooksul oleme saanud enam kui tosin käsikirja, mis sisaldavad väidetavalt prohvetlikke sõnumeid. Mõned saadeti meile üksnes nende sisu hindamiseks. Teised saabusid oletatava jumaliku korraldusega need kohe avaldada. Kui sellest keeldusime, mõistis hulk inimesi meid nende ettekirjutuse mittejärgimise pärast igaveseks hukka.

Me avastasime, et nendel väidetavatel prohvetitel on midagi ühist:



Soovitusi palveks

- 1 Kuuldes** sõnumeid erinevatelt inimestelt, kes väidavad end rääkivat Jumala nimel, paluge koos, et oleksite tähelepanelikud selle osas, mida nad ütlevad.
- 2 Enne** kui viid end kokku inimestega, kes räägivad Piibli sõnumitest, palveta Püha Vaimu juhendamise ja tarkuse pärast.
- 3 Palveta** Jumala poole, kui su tähelepanu köidab „uus tõde“, ja uuri seda, paludes Pühal Vaimul näidata, milline on Tema tõde. Arvesta võimalusega, et Ta ei pruugi su arvamust kinnitada.

peaaegu meeleheitlik soov prohvetina tunnustust leida. Kuid uurides Piibli prohvetite kogemusi, näeme, et asjad olid vastupidi: paljud olid selle kutse vastuvõtmise vastu (Jr 1:6, Js 6:5; 2Ms 4:10–15) või palusid korduvalt tõendeid selle kohta, et nad peaksid kutsele vastama (Km 6). Peamine põhjus on see, et prohvet pole teretulnud (Jr 20:2, 1Kn 18). Prohvetitest suurim lõpetas surmaga, tema pea valitseja hõbekandikul (Mt 11:11, 14:1–12). Taolised kogemused on meid õpetanud „vaime läbi katsuma“ (1Jh 4:1), eriti juhul kui väidetavad prohvetid nõuavad, et neid tunnustataks Jumala sõnumitoojatena.

Iga võltsing tähendab millegi ehtsa olemasolu. Mida keerukam on võltsing, seda enam tõendab see autentse versiooni väärtust, mida võltsing püüab asendada. Seetõttu püüabki saatan tõelisi prohveteid hävitada: ta teab tõeliste jumalike sõnumite väärtust. Katsugem vaime läbi, kuid ärgem lämmatagem Vaimu häält. ☞



Kas sa loed Piiblit õigesti?

Mida ütles Jeesus prohvetisõna tõlgendamise kohta?

Jeesuse juures leiame ühe väga huvitava nähtuse. Temas ühinevad sõnum ja prohvet. Ta oli nii Isa suurim ilmutus (Jh 14:9) kui ka suur prohvet (Hb 1:2), keda Tema kaasaegsed tunnustasid (Jh 6:14; Lk 7:16, 17). „Isand,“ ütles isegi Samaaria naine, „ma näen, et sa oled prohvet.“ (Jh 4:19)

Kristus polnud mitte ainult ilmutus ja ilmutaja, sõnum ja sõnumitooja, vaid Ta oli ka suurepärase Pühakirja tõlgendaja. Prohvetina andis Ta edasi otse taevast saadud sõnumeid ning traditsioonilisel prohvetikooli viisil oli Ta hea Toora seletaja ja tõlgendaja. Juba varases nooruses jättis Ta Seaduse õpetajad sõnatuks, nii et „kõik, kes teda kuulsid, olid hämmastunud tema mõistusest ja ta vastustest“ (Lk 2:47). Tema autoriteetsust Pühakirja seletajana tunnustasid nii Iisraeli liht-rahvas (Mk 1:22) kui ka Jeruusalemma religioossed juhid, kes kutsusid Teda Jumala juurest tulnud Õpetajaks (Jh 3:2).

Kuigi Kristus ei tulnud ilmutuse allikat (Seadust) muutma, vaid seda täitma (Mt 5:17), oli Tema eesmärgiks tuua Pühakirja tegelik tähendus inimesteni, kes olid eemaldunud nii õige tõlgendamise meetodist kui ka ehtsa religiooni tõelisest praktiseerimisest. Seega vastandus Jeesus pidevalt kaasaegsetele tõlgendusmeetoditele – sellele, mida „on öeldud“ (s 27) või mida inimesed arvasid öeldu mõtteks olevat – tõelise prohvetliku tõlgendusega: „Aga mina ütlen teile.“ (s 28)

”**Pühakiri on iseenda tõlgendaja.**“

Ja kuna Kristus ei olnud mitte ainult suurepärase õpetaja ja prohvet, vaid ka meie eeskuju kõiges, teeksime hästi, kui järgiksime oma

piibliuurimises Tema tõlgenduspõhimõtteid.

Kas Ta rääkis oma piiblitõlgenduspõhimõtetest mõnes enda õpetuses või kõnes? Üks sündmus enne Tema tagasiminekut oma taevase Isa juurde aitab meil näha mitut niisugust tõlgenduspõhimõtet. Liitume Jeesusega sellel teel, mis juhib meid avastama prohvetisõna tõelist tähendust. Kõnnime Tema kõrval Emmausse ja laseme Tal end juhtida läbi Piibli tõlgendamise põhimõtete, mis valgustavad meie meelt ja sütitavad meid südant.

Jeesuse hermeneutika (tõlgendusõpetus)

Luuka evangeeliumi 24. peatükis, kus Jeesus vestles kahe julguse kaotanud jüngriga, kes olid tagasiteel Emmausse, esitas Ta neile praktiliselt ja skemaatiliselt mitu piiblitõlgenduspõhimõtet, millest Ta oli juba oma jüngritele ja järgijatele enda maapealse töö jooksul rääkinud. Evangeeliumitekstist saame teada, et kaks jüngrit, kes teed

käisid, olid kurvad Jeesuse hiljutise surma tõttu, kuna Tema surmaga olid kõik nende lootused Messia kohta kadunud. Jeesus liitus nendega, kuigi nad ei tundnud Teda ära. Kuuldes jüngrite suust nende heitumise põhjust, vastas Ta: „„Oh te mõistmatud ja südameilt pikaldased uskuma seda kõike, mis prohvetid on rääkinud! Eks Messias pidanud seda kannatama ja oma kirkusesse minema?“ Ja hakates peale Moosese ja Prohvetitest, seletas Jeesus neile ära kõigist kirjadest selle, mis tema kohta käib.“ (Lk 24:25–27)

Tema vastusest võime leida mitu prohvetliku tõlgendamise printsiipi:

1. Kanoonilisuse põhimõte. Kristus ei tõlgendanud oma messiaanliku ülesande tõelisust enda ümber oleva esimese sajandi valgelt, ei juudi traditsiooni ega kreeka filosoofia kaudu, mis mõlemad olid sel ajal valitsevad kultuurid. Vastupidi, Ta „seletas /---/ neile ära kõigist kirjadest selle, mis tema kohta käib“ (s 27). Ta kasutas Pühakirja selleks, et tõlgendada piibellikku teavet – Tema enda rolli Messiana. Seega on teave, mida Piibli tõlgendamiseks vaja läheb, olemas Pühakirja enda kaanonis. Pühakiri on iseenda tõlgendaja. Kristus ise seadis sisse Piibli üliluslikkuse traditsiooni ees (Mt 15:3–6) ning teised kirjutajad rõhutasid tõsiasja, et Pühakiri on üle inimlikust tarkuseõpetusest (Kl 2:8), inimlikust arusaamisest (Õp 14:12) ja niinimetatud maailma teadmistest,

mille osaks võib pidada isegi teadust (1Tm 6:20).

Peamise teadusliku protseduuri järgi tulenevad meie hermeneutilised eeldused sellest, mida kavatseme mõista. Teoloogiliste hermeneutiliste eelduste kindlaks tegemine filosoofiast lähtudes tähendab kanoonilisuusprintsibi eemaldumist. Selle asemel, et järgida filosoofilisi eeldusi, peavad tõlgenduspõhimõtted olema välja arenenud Pühakirjast endast, et tõlgendada piibellikku teavet.

2. Pühakirja ühtsusprintsip. Selle sarja esimeses loengus saime teada, et kuigi Piibli kirjutajad palju inimesi mitme sajandi jooksul, on kogu Pühakiri inspireeritud samast Vaimust ja on tervenisti Jumala Sõna. Selles mõttes eksisteerib Piibli osade vahel oluline ühtsus ja harmoonia (Mt 5:17; 2Tm 3:16).

Jeesus rõhutas seda põhimõtet, kui Ta vestles kahe jüngriga Emmause teel. „Ja hakates peale Moosese ja Prohvetitest, seletas Jeesus neile ära kõigist kirjadest selle, mis tema kohta käib.“ (Lk 24:27) Viidates Moosesele (kümnele käsule) ja Prohvetitele, kasutas Jeesus oma seletuses kogu Piiblit, mida tol ajal tunti, heebreata Pühakirja, ning rõhutas sellega Pühakirja ühtsusprintsipi.

3. Kristoloogiaprintsiip. Üks põhjus, miks Jeesus kasutas kogu heebreata Piiblit, et seletada „ära kõigist kirjadest selle, mis tema kohta käib“, oli see, et kõik pühad kirjad „tunnistavad“ Temast (Jh 5:39). Uus Testament toetab seda mõtet, kirjeldades Kristust kui „esiisadele antud töötuse“ (Rm 15:8) täitjat ja täidesaatjat, kuna „Temast tunnistavad kõik prohvetid“ (Ap 10:43), „sest Jumala töötused, millised iganes need olid, on Kristuses „jah““ (2Kr 1:20).

4. Lunastusprintsip. Pühakirja ei kirjutatud lihtsalt intellektuaalse uudishimu rahuldamiseks ning me ei peaks seda uurima ainult vaidluste võitmiseks või tõestamiseks, et meil on õige õpetus. Viidates sellele, et Tema oli kõigi Pühakirja lubaduste täitja, näitas Kristus end Jumala Tallena, kes võib päästa.



Soovitusi palveks

- 1 Kui** sa hakkad Jeesuse piibililugemispõhimõtteid kasutades Piiblit uurima, palu, et Püha Vaim avaks seosed salmide vahel, nii et loetu tooks sulle jumalikku arusaamist.
- 2 Palveta**, et sinus suureneks arusaamine lunastusest, nii et selle tähendus kasvaks sinu suhtes Jeesusega.
- 3 Palu**, et Püha Vaim annaks sulle tunnistuse Pühakirja väärtusest, mida saad teisitega jagada.

Tema lunastuse ilmutus on Pühakirja peamine eesmärk ja tõlgendamise alusmõte, kui me Piiblit uurime.

Kasutades õigeid prohvetliku tõlgendamise printsiipe, tahtis Jeesus, et kaks meest Emmause teel saaksid üle oma vaimulikust ebakindlusest ning läheksid edasi röömsana selle üle, et nad on kuulnud head sõnumit ülestõusnud Kristusest, kes võitis surma ja toob igavese elu. Jeesus saavutas oma eesmägi, kuna pärast piiblitundi tunnistasid mehed: „Eks meie süda põlenud meie sees, kui ta teel meiega rääkis ja meile kirju selgitas?“ (Lk 24:32)

Kui järgime neid Kristuse paika pandud põhimõtteid, ei piirdu me mitte ainult piiblitõdedest arusaamisega, vaid laseme Temal valgustada oma südant päästega, mida Ta Pühakirja kinnitusel meile andma tuli. ☺

”

Kristus ise seadis sisse Piibli üliluslikkuse traditsiooni ees ning teised kirjutajad rõhutasid tõsiasja, et Pühakiri on üle inimlikust tarkuseõpetusest.

“

Pühkides seaduse ja tunnistuse tolmust puhtaks

Kuidas elame prohvetisõna valgel?

Jumala rahval on harva oma prohvetitega head suhted olnud. Tõtt-öelda on need, keda on prohvetina teenima kutsutud, tihti tõrkunud kutsele vastamast, kuna nad teavad, et inimesed lükkavad sõnumitooja tavaliselt koos sõnumiga tagasi. Seega on Jumala prohvetisõna kuulutamine olnud prohvetite jaoks alati sedalaadi ettevõtmine, mis võib kalliks maksma minna. Jeesus rääkis, et kristlasi koheldakse halvasti just samamoodi, nagu „on taga kiusatud ka prohveteid enne“ neid (Mt 5:12). Ning Stefanos küsis juudi Suurkohalt: „Keda prohvetitest teie isad ei ole taga kiusanud?“ (Ap 7:52)

Selline on olnud halb vastuvõtt, millega prohvetid on pidanud silmitsi seisma. Vaenulikkus prohvetisõna suhtes ei olnud aga ainus mure, millega prohvetid on Jumala rahva hulgas silmitsi seisnud. Vägivaldne vastupanu prohveti elu jooksul tõi kaasa üha kasvava hoolimatuse ja selle tõttu vajus prohvetlik sõnum unustusse – millest see sageli enam ei pääsenud. Ning tavaliselt järgnesid prohvetisõna eiramisele häving ja Jumalast taganemine.

Tõeline ärkamine

Jumalast taganemise või rahva häbisse sattumise halvimatel ajajärgudel päästis Jumal prohvetliku sõnumi unustusest, et rahvas taas ärkamisele tuua. Niisiis, kui kuningas Joosija ajal taastati Jumala tempel, ütles Hilikija kirjutaja Saafanile: „Ma leidsin Issanda kojast Seaduse raamatu.“ (2Aj 34:15) See kõlab nagu ulmelugu, et Jumala prohvetlik

sõnum kogus kuskil hüljatud tempelinurgas tolmust!

Kuuldes, mida prohvetiraamat ütles, tunnistab Joosija: „Suur on Issanda viha, mis meie peale on valatud, sellepärast et meie vanemad ei ole tähele pannud Issanda sõna ega ole teinud kõike nõnda, nagu selles raamatus on kirjutatud!“ (s 21) Ja järgnev on ajalugu. Joosija kutsus kokku kõik inimesed, et Sõna kuulata; kuningas ja rahvas uuendasid oma lepingut Jumalaga ning nad pühitsesid tõenäoliselt kõige mälestusväärsemat paasapäha üldse, kuna „niisugust paasapäha ei olnud Iisraelis peetud prohvet Saamueli päevist peale; sest ükski Iisraeli kuningaist ei olnud pidanud niisugust paasapäha, nagu pidasid Joosija, preestrid ja leviidid, kogu kohal viibiv Juuda ja Iisrael ja Jeruusalemma elanikud.“ (2Aj 35:18)

Midagi sarnast juhtus Nehemja ajal, kui Esra luges rahvale seadust. Aasta samal päeval (seitsmenda kuu esimesel päeval – ilmselt sooviga korrata Joosija kogemust) „preester Esra tõi Seaduse koguduse ette. /.../ Ja ta luges seda /.../ koidust keskpäevani /.../ ja kogu rahva tähelepanu oli suunatud Seaduse raamatule.“ (Ne 8:2, 3) Kolm nädalat hiljem ärkamine jätkus, siis „kogunesid Iisraeli lapsed paastuma. /.../ Siis nad tõusid oma kohal püsti ja lugesid Issanda, oma Jumala Seaduse raamatut kolm tundi; ja kolm tundi tunnistasid nad patte ning kummardasid Issandat, oma Jumalat.“ (Ne 9:1–3)

Seda ärkamist saatis usupuhastus: nad „liitusid oma vägevamate vendadega ja võtsid needuse ja vande kinnitusele endile kohustuse käia Jumala

Seaduse järgi /.../ ja tähele panna ning täita kõiki Issanda /.../ käske, tema seadlusi ja määrusi.“

(Ne 10:30) Nad lubasid mitte seguneda paganrahvastega, pidada hingamispäeva käsu järgi, aidata teisi, taastada tempel ja selle teenistus ning maksta kümnist ja tuua ohvreid (s 31–40).

Kõik see juhtub, kui me pühime prohvetisõna tolmust puhtaks ja rakendame oma elus Jumala tahet.

Prohvetite tolmust puhtaks pühkimine

2018. aasta ülemaailmse koguduseliikmete küsitluse põhjal uurib 48% seitsmenda päeva adventistidest üle kogu maailma iga päev Piiblit.¹ Kuigi see statistika kõlab nagu pooltäis/pooltühja klaasi stenaarium, olenevalt sellest, kellega rääkida, on selge, et kogudusena on meil oma piiblilugemisharjumuste osas arenguruumi. Selle maailma pimeduses võib Piibel tuua meie ellu valgust ja lootust, aidata juhtida teisi Jeesuse juurde ja valgustada meie teed taevasse: „Ja nii on meil midagi kindlamat prohvetisõnast ja te teete hästi, kui panete tähele seda nagu lampi, mis paistab hämaras paigas, kuni päev hakkab hahetama ning koidutäht tõuseb teie südameis.“ (2Pt 1:19)

Meil on loomulik kalduvus teetuda oma arukusele, jõule või tarkusele, unustades sealjuures, et meie süda on petlik (Jr 17:9). Seega on meie ainus kaitse usaldada prohvetisõna: „Uskuge Issandasse, oma Jumalasse, siis te jääte püsima! Uskuge tema prohveteid, siis õnnestub teil kõik!“ (2Aj 20:20) Jah,

Pühakiri võib meie hinge taas elustada, teha meid targaks, tuua meie südamesse rõõmu ja anda meile õige ellusuhtumise: „Issanda Seadus on laitmatu, see kosutab hinge; Issanda tunnistus on ustav, see teeb kohtlase targaks. Issanda korraldused on õiged, need rõõmustavad südant; Issanda käsk on selge, see valgustab silmi.“ (Ps 19:8, 9)

Shema kolm põhimõtet

Vähesed – kui üldse keegi – on vabad perekonna düsfunktsionaalselt minevikust. Ebaterved inimsuhted ulatuvad tagasi kellenigi, kes valis jumalikest nõuannetest kõrvale kalduda. Sellest tekivad valu ja kannatused, isegi kui Jumala armastus leevendab olukorda ning toob meie ellu paranemist ja andestust. Mitte keegi ei pea aga neid negatiivseid pärilikke mustreid igavesti kordama. Meie kõigi iseloom võib muutuda ning oma elu jooksul saame muuta terve suguvõsa suunda, kui otsustame murda vabaks neist negatiivsetest suhtumistest ja käitumismustritest, et elada usus prohvetisõna valgus.

Usus elamine tähendab Jumala tahte järgimist, kahtlemata selle õiges suunas, isegi kui me ei saa aru selle mõttest minevikus ega suuda märgata eesootavat rada. Kuidas seda saavutada? „Selleks, et valguses elada, pead sa tulema sinna, kus paistab valgus.“² Asja võtmeks on lubada endal „saada [valguse kaudu] päästetud, elada täielikult selle järgi ja anda seda edasi teistele, kes on pimeduses.“³

Kui otsustasime peret looma hakata, püüdsime *shema* korraldusi oma igapäevaelus järgida: „Kuule, Iisrael! Issand, meie Jumal Issand, on ainus. Armasta Issandat, oma Jumalat, kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest ja kõigest oma väest! Ja need sõnad, mis ma täna sulle annan, jäägu su südamesse! Kinnita neid oma lastele kõvasti ja kõnele neist kojas istudes ja teed käies, magama heites ja üles tõustes! Seo need märgiks oma käe peale ja olgu need naastuks su silmade vahel! Kirjuta

need oma koja piitjalgadele ja väravatele!“ (5Ms 6:4–9)

Selles tekstis on kolm põhimõtet, mille järgimine hoiab prohvetisõna valguse meie elus säramas.

Esiteks, see räägib tähtsuse järjekorrast. Jumal peab olema meie südames esikohal (s 5).

Teiseks, see õhutab meid võtma Jumala Sõna jaoks aega. Me peame seda lugema ja sellest rääkima homikust õhtuni (s 6 ja 7).

Kolmandaks, see räägib mõjust. Jumala Sõna peab alati käepärast hoidma ja see peab olema põhiline mõju, mis meie meeltesse siseneb (s 8 ja 9).

Seega, kui me pühendame Jumala Sõna õigetele mõjudele piisavalt aega, on meie prioriteedid paigas ning Jumal valitseb meie elus ja kodus.

Kindlad juhised meie ajaks

Seitsmenda päeva adventistidena on meil kahekordne eesõigus: meil on Piibel – mis on meie usu ja elu alus –, aga meil on ka prohvetianni moderne ilming Ellen White'i kuulutuses. Miks on see eesõigus? Sest peaaegu 2000 aastat pärast piiblitekstide valmimist on meil jumalikud juhised selle kohta, kuidas kaasata Pühakiri oma tänapäevasesse konteksti ja lõpuaja kuulutustöösse.

Perekonnana on meil olnud palju kasu Ellen White'i kirjutiste lugemisest ja nende ellurakendamisest. „Kuulutus noortele“ ja „Kirjad noortele armastajatele“ julgustasid meid arukalt palvetama jumalakartusel põhineva abielu pärast. „Kasvatus“, „Haridus“ ja „Adventkodu“ on jätkuvalt kindlate juhiste allikas keset paljusid inimlikke kasvatus-teooriaid, millest meie ühiskond kihab. Lisaks tunnustame tema sajandivanust soovitusi toidu ja terve osas, millele tugineb meie tervislik elustiil.

Sukeldumine raamatutesse „Tee Kristuse juurde“ ja „Ajastute igatus“ on olnud meie vaimse teekonna üks kõige värskendavaid, Kristuse-kesksemaid



Soovitusi palveks

- 1 Palveta** Jumala poole oma suhtumise pärast Tema seadusesse ja oma tahtlikkuse pärast kuuletuda.
- 2 Kiida** Jumalat, just nagu Taavet oma psalmides, valguse eest, mida Ta toob su teele oma juhtimise ja käskudega.
- 3 Palu** Jumalalt Tema valgust, mida maailmas ja selle katsumustes kanda, eriti Piibli prohvetisõna ja Ellen White'i kirjutiste kaudu.

pühendumiskogemusi; samal ajal kui „Meel, iseloom ja isiksus“ õhutas meid latti kõrgemale tõstma, et tugevdada enesekontrolli ja valvata oma mõtteharjumusi ning olla Jumalale meelepärane.

Ellen White'i homileetilised lisanused ja piiblitõlgendused on kujundanud ja vorminud meie jumalateenistusi, samal ajal kui tema ainulaadne teoloogiline lähenemine üllatab jätkuvalt oma sügavusega. Pidagem ühtlasi meeles, et see on paljude aastate jooksul aidanud vaenlase rünnakute all hoida meie konfessiooni ühtsust.

Tulevikuväljakutsed

Samal ajal, kui meie pingutame selle nimel, et järgida Piibli ja Ellen White'i kirjutiste kindlat prohvetlikku juhatust, on terve noorem põlvkond valmis ja ootab võitmist. Uute põlvkondade vähene lugemus, millele lisandub nutitelefoni ja teiste ekraanide tihe konkurents, muudab selle väljakutse tõsisemaks.

Kuid igaviku lävepakul, maailmas, mis triivib igasuguste ideede ja doktriinide tuules, on meil prohvetlikus sõnas kindel ankur ja täpsed juhised, kuidas jõuda turvalisse sadamasse. Paistku selle valgus meie ja teiste teele, kuni Koidutäht tõuseb. ☪

² Ellen G. White, „Tunnistused kogudusele“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), 4. kd, lk 106

³ Samas, 2. kd, lk 123



Õiged ja valed prohvetid, endised ja uued

Kas prohvetlik and piirdub minevikuga?

Pärast koguduse jumalateenistust esitas teismeline ühe selge ja otsese küsimuse: „Miks Jumal minuga ei räägi?”

Lihtne vastus oleks, et Jumal räägib igaühega meist Piibli kaudu, kuid see teismeline tahtis teada, miks Jumal temaga ei rääkinud.

Paljud usklikud juurdlevad, miks Jumal täna nendega otse ei räägi. Ehkki on tõsi, et Ta rääkis meile varem prohvetite ja eriti oma Poja kaudu (Hb 1:1), võime küsida, miks Ta ei räägi meiega tänapäeval. Sellele küsimusele vastates kaalume, kas prohvetlik and lakkas Piibli kaanoni sulgemisega, kas Jumal on sellest ajast saadik prohveteid kutsunud või teeb seda veel tulevikus.

And, mis lakkas?

Prohvetliku anni kehtivuse osas on kaks vastandlikku seisukohta. Lõppemise pooldajad usuvad, et vaimuannid, näiteks keeltega rääkimine, prohvetlikult kuulutamine ja tervendamine lakkasid pärast apostlite aega. Selle arvamuse kohaselt oli tegemist üleloomulike andidega, mis pidid toimima märgina kristliku kiriku tekkimise ja evangeeliumi esmase leviku kontekstis.

Paljud usklikud juurdlevad, miks Jumal täna nendega otse ei räägi.

Vastupidine seisukoht on jätkuvus, mis õpetab, et Püha Vaim võib igal ajal kinkida vaimuande inimestele, kes ei kuulu Jeesuse 12 jüngri hulka.

Lõppemise pooldajad eitavad andide tagasituleku võimalust, viidates sola scriptura põhimõttele ja rõhutades kolme väidet: 1) piibelliku kaanoni lõpetamine, 2) Piibli eksimatu ja piisav autoriteet ja 3) Pühakirja täiuslik piisavus koguduse juhtimiseks. Teisisõnu usuvad nad, et Piibli lõpetatud kaanonis antud tunnistus on piisav, et suunata kogudust lõpuajani.

Lisaks Sõna õpetamisele ja Jumala tahte edastamisele regulaarse ja püsiva teenistuse saadeti prohvetid sageli ka kriisiolukordadesse. Raskustes, mis olid põhjustatud kas välistest teguritest või usust

taganemise sisemistest asjaoludest, andsid prohvetid konfliktide ja segaduste keskel juhiseid või edastasid kindlal ajahetkel päästmisplaani erilist sõnumit.

Mõni neist prohvetitest ei saanud kaanoni osaks (näiteks Naatan, Ahija ja Jeddo [2Aj 9:29]). See, mida mittekanoonilised prohvetid ütlesid või kirjutasid, oli tolle aja inimestele autoriteetne ja siduv (2Sm 12:7–15), kuna prohvetlike sõnumite autoriteet põhineb selle inspiratsioonil. Mittekanooniliste prohvetite prohvetlik and ei antud mitte kanooniliste prohvetite tunnistuste asendamiseks, vaid pigem Jumala rahva konkreetse vajaduse rahuldamiseks. Siiski tuleb märkida, et see, mida sellised prohvetid õpetasid, oli kooskõlas Jumala antud ilmutusega kanoonilistele prohvetitele.

Alates Johannese ilmutuse ajast on piibellik kaanon suletud ja muid inspireeritud raamatuid ei saa sinna lisada. Täna esitatav küsimus on: kas Jumal on saatnud prohveteid ka pärast Piibli kaanoni sulgemist? Ja kas olevikus või tulevikus võiks prohveteid esile kerkida?

Soovitud and

Uus Testament annab Püha Vaimu andide seas silmapaistva koha prohvetlikult kuulutamise vaimuannile. Tõepoolest, koguduse jaoks kõige kasulikumate teenistuste seast annab apostel Paulus sellele ühel korral esikoha ja kahel korral teise koha (vt Rm 12:6; 1Kr 12:28; Ef 4:11). Lisaks julgustab ta usklikke seda andi innukalt taotlema (1Kr 14:1, 39), ehkki Püha Vaim annab alati oma ande, nagu tahab.

Niisiis juhivad Paulus kaks korda tähelepanu sellele, et Jumal on määranud koguduses prohvetid (1Kr 12:28; Ef 4:11). Veelgi enam, ta kinnitab, et Uue Testamendi kogudus ehitati apostlite ja prohvetite alusele (Ef 2:20). Need on Uue Testamendi prohvetid, sest nagu Paulus ütleb Efeslastele 3:4, 5, oli Vaim ilmutanud Kristuse saladuse

apostlitele ja prohvetitele, keda eelmistele põlvetele ei olnud teada antud. Me järeltame, et see prohvetlikult kuulutamise anni ilming ei piirdunud ainult kaanoniga.

And lõpuaegadele

Jeesus teatas, et ilmuvad valeprohvetid, kes ütlevad, et nad ennustavad Tema nimel (Mt 7:15–23). Need valeprohvetid on aktiivsed lõpuajal, näidates märke ja imesid ning üritades petta isegi valitud (Mt 24:24). Jeesus andis selle hoiatuse, kuna ilmneb prohvetlik võltsing, mis on vastupidine lõpuaegade ehtsale annile.

Rääkides eriti lõpuajast, kuulutab Joel prohvetlikult Jumala Vaimu ulatuslikku väljavalamist oma rahvale. See väljavalamine ilmneb noorte juures, kes näevad nägemusi, vanemate juures, kes näevad unenägusid, ning poegades ja tütardest, kes ennustavad (Jl 3:1). Kuidas me teame, et Joel viitab konkreetsetl lõpuajale? Sest see ennustus seab ajaraami prohvetlikult kuulutamise vaimuanni ilmingule. Ta mainib seliseid kosmilisi nähtusi nagu päikese pimenemine ja kuu vereks muutumine. Ta räägib ka maapealsetest katastroofidest, mida krüptiliselt kirjeldatakse kui „verd ja tuld ja suitsusambaid“. Kõik see peab eelnema „Issanda suurele ja kardetavale päevale“ (Jl 3:3, 4).

**Jeesus hoiatas
valeprohvetite
eest, kuna ilmneb
prohvetlik
võltsing, mis on
vastupidine lõpuaja
autentsele annile.**



Soovitusi palveks

- 1 Palveta** arusaamise pärast Uue Testamendi prohvetikuulutuste osas, mis räägivad meie ajast.
- 2 Palu** Jumalal istutada oma tõesed enda meeltesse nii selgelt, et ükski osav võltsing ei saaks sind kunagi petta.
- 3 Avalda** Jumalale oma otsus usaldada Teda, et Ta juhataks sind kõiges ja hoiaks valeprohvetite ohtude eest.

Apostel Peetrus rakendas Joeli ennustust nelipüha kogemusele (Ap 2:16–21), mis seob prohvetlikult kuulutamise anni keelteanniga. Miks? Joeli ennustus tulevasest prohvetlikust annist on mainitud varajase ja hilise vihma kontekstis (Jl 2:23–27, 3:1–5). Sügisvihmasid, mis lasid seemnel idaneda ja juurduda, nimetati varajaseks vihmaks. Kevadisi vihmasedusid, mis küpsetasid vilja ja valmistasid saagiks, nimetati hiliseks vihmaks. Vana Testament kasutab seda Palestiina põllumajandusliku tsükli nähtust vaimuanni sümbolina, mille Jumal Vaimu kaudu oma rahvale annab (Ho 6:3).

Peetrus ja teised apostlid kogesid varajast vihma. Hiline vihm tuleb sama Vaimu jõuga ja Jumala rahva seas avaldub prohvetlikult kuulutamise and. Täna, kui me, „ülejäanud, keda Issand kutsub“ (Jl 3:5), ootame Jeesuse peatset tagasitulekut, kutsumakse meid kogema vaimulikku hilist vihma. See Püha Vaimu väljavalamine saab olema eelmisest külluslikum. See paneb teie „pojad ja tütreid /.../ ennustama, teie vanad mehed /.../ unenägusid nägema ja teie noored mehed /.../ nägema nägemusi“. (Jl 3:1) ☸

Suurema ja väiksema valgusega inimesed

Miks kutsus Jumal ülejäänute koguduse juhtimiseks prohveti?

Ma suhtlen tihti Argentiina piibliseltsi koosolekutel erinevate konfessioonide vaimulikega. Kord tundis üks neist huvi seitsmenda päeva adventistide koguduse hetkeolukorra vastu. Ta oli tuttav meie haridus- ja tervisekeskustega ning ta imetles meie koguduse kasvu Lõuna-Ameerikas. Vestluse lõpus mainis ta nagu muuseas: „Kahju ainult, et teil Ellen White prohvetiks on.“ Selline teatud reservatsioon on tihti meie evangeelsete sõprade seas tavaline.

Milline täpselt on siis pärand, mille Ellen White seitsmenda päeva adventistide kogudusele jättis ning milline tähtsus on tema kirjutistel meie kogudusele tänapäeval?

Püüame siin neile küsimustele vastata nii, et see võiks olla stardiplatvorm teemadele, millele kogudusena mõelda võiksime.

”

Ellen White teadis, et tema sõnum on Piibli sõnumi edastamine lõpuaja rahvale.

“

Tema pärand

Ellen White'i pärandi eiramine tähendaks seitsmenda päeva adventistide jaoks sama kui Martin Lutheri olulisuses kahtlemine luterlaste ning John ja Charles Wesley rollis kahtlemine metodistide jaoks. Tema tähtsust suurendab tõsiasi, et ta oli üks asutaja liikumises, millest kasvas välja adventkogudus.¹ Tema kirjutised on andnud ideoloogilise ja teoloogilise aluse tervise- ja haridus- ja tervisekeskustele, mis on köitnud teiste konfessioonide tähelepanu. Ilma Ellen White'i visiooni, juhtimise ja isikliku ohvrita (koos James White'i ja Joseph Batesi panusega) „poleks täna seitsmenda päeva adventistide kogudust olemas“.² Milline paradoks, et pastor, keda kohtasin, ülistas asutusi, mida Ellen White oli

aidanud rajada, kuid kritiseeris asutajat ennast.

Ellen White ei olnud pelgalt sihikindel visionäär. Ta pidas ennast ka „Jumala sõnumitoojaks“,³ kelle kutsumine ja missioon mängis tähtsat rolli konfessiooni sündimises ja arengus. Seda seisukohta ei võetud aga kohe omaks. Tema kaasaegsed ja iga järgnev adventpõlvkond on hinnanud tema kirjutisi ja teenistust Piibli alusel, et veenduda temas kui prohvetis.⁴ Tema kui prohveti tunnustamine on adventkoguduse põhitõdede 18. punkt.⁵

Ellen White'i kirjutised ja õpetused hõlmavad mitmeid kaasaegseid probleeme, mis on üheks tõestuseks nende õpetuste olulisusest.⁶ Näiteks on tema nõuanded füüsilise, vaimse ja vaimuliku tervise osas – koos Jeesuse õpetustega samal teemal – teinud adventistidest ühed kauem ja tervemini elavad inimesed maailmas.⁷

Tema kõige suurem panus

Ellen White'i tekstide tõlkimine inglise keelest teistesse keeltesse nõuab süüvimist detailidesse. Tema

kirjutistes on tema enda sõnad paljude piiblitõlgete ja kirjakohtadega nii läbi põimunud, et on väga oluline eristada tema sõnu piibliteksti-dest, seega tuleks tõlkida White'i sõnad enne ja lisada pärast piiblitõlget. See fakt rõhutab Piibli tähtsust, millele Ellen White omistas oma sõnumi aluse rolli.

Ta oli teadlik, et tema rolliks oli Piibli sõnumi edastamine lõpuaja inimestele. Ta väljendas selgelt, et tema tunnistused olid „väiksem valgus“, mis pidi juhtima inimesed „suurema valguse“, Piibli juurde.⁸ Ta arvas, et tema tunnistusi tuli kontrollida Piibli valgus, mistõttu ta kutsus oma kuulajaid ja lugejaid Piiblit uurima ning seda ellu rakendada.⁹ Rääkides 1909. aastal oma elu viimasel peakonverentsi töökoosolekul, tõstis ta Piibli delegaatide silme ees üles ja lausus: „Vennad ja õed, ma soovitan teile seda raamatut.“¹⁰

Parim viis, kuidas meie, 21. sajandi seitsmenda päeva adventistid, saame Ellen White'i pärandit austada, on olla ka edaspidi tuntud



Soovitusi palveks

- 1 Palu** Jumalalt tarkust viimaste päevade prohveti, Ellen White'i mõistmiseks, ning arusaamist, kuidas Püha Vaim soovib sind tema sõnade kaudu mõjutada.
- 2 Palu** Issandalt abi, et võiksid ennast iga päev Piibli uurimisele pühendada ning õpitut igal hetkel ellu rakendada.
- 3 Täna** Jumalat meile jäetud ulatusliku tunnistuse eest, mis aitab meil vaimulikult kasvada ning lõpuaja katsumustele vastu seista.

kui Raamatu rahvas. Rahvas, kes armastab Jeesust ning tõstab kõrgele Piibli kui meie usu ja tegude aluse. ☪

1 Ellen White oli 1863. aastal kaasasutaja liikumisele (koos Joseph Batesi ja James White'iga), kuhu kuulus umbes 3500 liiget ning sellest on välja kasvanud ülemaailmne kogudus ligi 21 miljoni ristitud liikmega.

2 George R. Knight, *Meeting Ellen White: A Fresh Look at Her Life, Writings, and Major Themes* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 1996), lk 59

3 Ta väitis: „Ma olen olnud pool sajandit Jumala sõnumitooja ning seniks, kuni elan, jätkan Jumala rahvale Tema sõnumi edastamist.“ (*Selected Messages* [Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1980], 3. kd, lk 71)

4 „Tänapäeva seitsmenda päeva adventistid on prohvetlikult kuulutamise anni avaldumise (Ellen White'i teenistuses) heaks kiitnud ning see otsus põhineb Piiblit ja selle õpetustel. Ellen White'i and, mida seitsmenda päeva adventpioneerid uskusid, oli osa Piibli Vaimu andide tõelisest avaldumisest“ (Theodore N. Levterov, *Accepting Ellen White: Early Seventh-day Adventists and the Gift of Prophecy Dilemma* [Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 2016], lk 88, 89).

5 Pühakiri tunnistab, et üks Püha Vaimu andidest on prohvetlikult kuulutamine. See on üks ülejäänute koguduse tunnustest ning me usume, et see ilmnes Ellen G. White'i töös. Tema kirjutised kõnelevad prohvetliku autoriteediga, trööstides, suunates, õpetades ja parandades kogudust. Need teevad ka selgeks, et Piibel on ainsaks mõõdupuuks, millega tuleb kontrollida õpetusi ja kogemusi. (Jl 2:28,29; Ap 2:14–21; Hb 1:1–3; Ilm 12:17; Ilm 19:10) Koguduse põhitõed, nr 18

6 Tema kirjanduslik pärand sisaldab enam kui 20 raamatut (arvesse võtmata kogumikke), umbes 200 traktaati, rohkem kui 5000 artiklit, 6000 trükitud kirja ja käsikirja, lisaks märkmed ja päevikud, kokku umbes 100 000 lehekülge materjali tema 70-aastasest teenistuse jooksul (1844–1915). Vt George E. Rice, *Spiritual Gifts*, Handbook of Seventh-day Adventist Theology, ed. Raoul Dederen (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 2000), lk 636.

7 Dan Buettner, *The Secrets of Long Life* National Geographic, 2005/11; Dan Buettner, *The Blue Zones: Lessons for Living Longer From the People Who've Lived the Longest* (Washington, D.C.: National Geographic Society, 2008)

8 Ta kirjutas: „Piiblile on liiga vähe tähelepanu pööratud ning seepärast on Jumal andnud väiksema valguse, et juhtida mehi ja naisi suurema valguse juurde.“ („Valitud sõnumid“, 3. raamat, lk 30)

9 Ellen White'il oli kindel veendumus, kuidas tuleb suhtuda Piiblis ja tema kirjutistesse: „Vend J. võib tekitada segadust, kui ta üritab jätta muljet, et valgus, mis on tunnistustes (Ellen White'i kirjutised), on saadud lisaks Jumala Sõna valgusele, kuid nii tehes laseb ta selles vales valguses paista. Jumal on näinud, et see on hea viis tuua oma rahva meeled Piibli juurde, et nad saaksid selgema arusaamise.“ („Tunnistused kogudusele“ 4. kd, lk 246)

10 W. A. Spicer, *The Spirit of Prophecy in the Advent Movement* (Washington, DC: Review and Herald Pub. Assn., 1937), lk 30

AUTOR ELLEN G. WHITE

Prohveti sõnum Jumala lõpuaja rahvale

Mida ütles Ellen White oma rolli kohta Issanda sõnumitoojana?

30. aprillil 1871 läksin ma magama päris rusutud meeleolus. Ma olin kolme kuu vältel olnud tõsise julgusetuse ja heitumuse seisundis. Sageli olin ma hingeastuses palvetanud kergenduse saamise pärast. Ma olin anunud Jumala abi ja jõudu, et ma võiksin olla kõrgemal rasketest julgusetuse koormatest, mis halvasid minu usku ja lootust ning muutsid mind kasutuks. Sel ööl nägin ma und, mis tegi mind väga õnnelikuks. Ma nägin unes, et võtsin osa ühest tähtsast koosolekust, kuhu oli kogunenud palju inimesi. Paljud neist olid kummardunud Jumala ette siiras palves ja nad paistsid olevat vaevatud. Nad palusid Jumalalt

härdalt erilist valgust. Mõned nende hulgast tundusid olevat hingeastuses, nad olid oma palves emotsionaalsed ning hüüdsid pisaraid valades valjusti abi ja valguse järele. Selles sügavalt liigutavas olukorras osalesid meie kõige tuntumad vennad. Vend A. oli ilmselgelt sügavas ahastuses põrandal maas. Tema naine istus selle grupi hulgas, kes väljendas toimuva suhtes ükskõikset halvakspanu. Tema ilmet võis välja lugeda, et ta soovis, et kõik saaksid aru: ta põlgas neid, kes seal ennast niiviisi alandasid.

Ma nägin unes, et Issanda Vaim tuli minu üle ning ma tõusin nutu ja palvete keskel ja ütlesin: „Issanda Jumala Vaim on minu peal. Ma tunnen sundi teile öelda, et te peate

igakuks üksikult tööle asuma. Te loodate Jumalale ja igatsete, et Tema teeks teie eest ära töö, mille Ta on jätnud teile teha. Kui te teete seda tööd, mida te teate, et te peaksite tegema, siis Jumal aitab teid, kui te vajate abi. Te olete jätnud tegemata need asjad, mida Jumal on jätnud teile teha. Te olete hüüdnud Jumala poole, et Ta teeks ära teie töö. Kui te oleksite järginud valgust, mille Tema on teile andnud, oleks Tema lasknud teile suuremat valgust paista; kuna te aga olete teile antud nõuanded, hoiatused ja noomitused tähelepanuta jätnud, kuidas te võiksite siis oodata, et Jumal annab teile rohkem valgust ja õnnistusi, et te need jälle tähelepanuta jäta? Jumal ei ole

inimene; Temasse ei saa kerglaselt suhtuda.“

Ma võtsin kallihinnalise Piibli ja „ümbritsesin“ selle mitmete Jumala rahvale antud raamatu „Tunnistused kogudusele“ köidetega. Ma ütlesin: „Siin räägitakse enamasti samadest asjadest. Siin on toodud välja patud, millest nad peaksid hoiduma. Siit võib leida nõuanded, mida nad igatsevad ja mis on antud küll teiste, kuid nende olukorraga sarnaste olukordade jaoks.“

Jumal on teile hea meelega andnud rida rea ja juhise juhise järel. Kuid teie hulgas pole palju neid, kes tegelikult ka teavad, mida „Tunnistused“ sisaldavad. Te ei tunne Pühakirja. Kui te oleksite teinud Jumala Sõnast oma õppeaine, igatsedes küündida Piibli mõõdupuuni ja saavutada kristlik täiuslikkus, ei oleks te „Tunnistusi“ üldse vajanud. Kuna te olete jätnud hooletusse tutvumise Jumala inspireeritud Raamatuga, on Tema püüdnud teieni jõuda lihtsate, otsekoheste tunnistustega, kutsudes teid tähele panema inspireeritud sõnu, millele te olete keeldunud kuuletumast, ning kutsudes teid tungivalt üles vormima oma elu kooskõlas selle puhaste ja ülevate õpetustega.

Issand on pidanud teid tunnistuste kaudu antud hoiatuste, noomituste ja nõuannete väärilisteks; Tema tahab, et me saaksime aru, kui tähtis on see, et laseme Jumala Sõna tõe vajutada oma teadvusesse. Kirjapandud „Tunnistused“ pole selleks, et jagada uut valgust, vaid selleks, et

juba ilmutatud inspireeritud tões saaksid elavalt vajutatud meie südamesse. Jumala Sõnas on selgelt ja üksikasjaliselt kirjeldatud inimese kohustusi Jumala ja kaasinimese vastu; siiski on vaid üksikud teist teile antud valgusele kuulekad.

„Tunnistustes“ ei ole toodud täiendavat valgust, vaid Jumal on nende kaudu selgitanud juba antud suurepäraseid tõdesid; Ta on Tema poolt valitud viisil need tões rahva ette toonud, et nende abil inimesi äratada ja puudutada, et kellelgi poleks enda õigustamiseks ühtki ettekäänat.

Uhkus, enesearmastus, isekus, viha, kadestamine ja armukadedus on varjutanud võime selgelt tajuda ja „tõde, mis võib teha targaks pääste jaoks“, on kaotanud oma väe mõistust kütkestada ja kontrollida. Kui pole nälga ja janu Piibli tundmise, südamepuhtuse ja püha elu järele, siis ei mõisteta ka jumalakartuse kõige olulisemaid põhimõtteid. „Tunnistused“ ei pea vähendama Jumala Sõna tähtsust, vaid seda kõrgele tõstma ning inimeste mõistuse selle Sõna külge köitma, et tõe imeiline lihtsus võiks kõigile mõju avaldada.“

Ma jätkasin: „Nii nagu Jumala Sõna on pandud teid neis raamatutes ja brožüürides müürina ümbritsema, nii on Jumal teid ümbritsenud noomituste, nõuannete, hoiatuste ja julgustustega. Siin te nutate Jumala ees oma hingeahastuses, igatsedes rohkem valgust. Jumal on käskinud mul teile öelda, et ühtki valguskiirt



Soovitusi palveks

- 1** **Palu** Jumalal hoida sind esimese puhta usu lihtsuses.
- 2** **Palu** Jumalalt valgust segajate osas, mida sa oled ehk oma ellu lubanud ja mis takistavad sind Jumalaga suhtlemast.
- 3** **Tõsta** palves Jumala ette oma pereliikmed ja oma kogudusepere, palu neile ja endale vabastust ning kaitset.

ei paista „Tunnistuste“ kaudu teie teerajale, kuni te praktiliselt ellu rakendate teile juba antud valguse. Jumal on teid valgusega ümbritsenud, kuid te pole seda valgust kaliks pidanud; te olete selle peal tallanud. Kui mõned on valgust põlanud, siis teised on selle tähele panemata jätnud või seda küll järginud, kuid teinud seda ükskõikseks. Vaid vähesed on seadnud oma südame kuuletuma valgusele, mida Jumalal on olnud hea meel neile anda.

Mõned, kes on tunnistuse kaudu saanud otsese hoiatuse, on saanud noomituse mõne nädala jooksul unustanud. Mõnele inimesele on tunnistusi mitu korda korratud, kuid nad pole pidanud neid piisavalt oluliseks, et neid hoolega tähele panna. Nende silmis on need olnud nagu tühi jutt. Kui nad oleksid saanud valgust hinnanud, oleksid nad vältinud kaotusi ja kannatusi, mis on nende meelest rasked ja karmid.

„Nad saavad üksnes ennast süüdistada. Nad on võtnud enda peale ikke, mida on nende silmis ränk kanda. See pole ike, mille Jeesus on neile pannud. Jumal on suhtunud

” Selleks et olla Jumala käes eriline tööriist, ei tohi sa toetuda mitte kellelegi, vaid pead sõltuma üksnes Temast ja laskma end Temaga kokku köita – nagu viinapuu oks, mille väädid põimuvad ümber viinapuu. Tema teeb sind selleks riistaks, mille kaudu edastada rahvale Tema valgust.



neisse hoole ja armastusega, kuid nende isekad, kurjad ja uskmatud hinged pole suutnud Tema headust ja halastust märgata. Nad tormavad oma tarkuses edasi, kuni langevad katsumustest masendunult ja kitsikustest segadusseviiduna saatana võrku. Kui sa kogud kokku kõik valguskiired, mis Jumal on minevikus andnud, siis annab Tema suuremat valgust.“

Ma juhatasin nad vana Iisraeli juurde. Jumal andis neile oma seaduse, kuid nad ei kuuletunud sellele. Siis andis Ta neile tseremooniad ja usulised riitused, et Jumal võiks neil nende toimingu kaudu meeles püsida. Nad olid niivõrd kalduvad unustama Teda ja Tema nõudeid nende suhtes, et osutus hädavajalikuks õhutada neid sel viisil ära tundma oma kohustust kuuletuda nende Loojale ja Teda austada. Sellist hulka tseremooniad ja riitusi poleks vaja olnud, kui nad oleksid olnud sõnakuulelikud ja armastanud Jumala käsu pidamist.

Kui rahvas, kes väidab end olevat Jumala eriline rahvas, Talle eriliselt kallis rahvas, kuuletuks Jumala nõudmistele, nii nagu need on Tema Sõnas üksikasjaliselt esitatud, siis ei antaks üksikasjalisi tunnistusi, mis peaksid neid äratama ära tundma oma kohust, tajuma oma patust ja suurt ohtu, mis kaasneb

hoolimatu suhtumisega Jumala Sõnale kuuletumisel. Südametunnistused on nüristunud, kuna valgus on kõrvale lükatud, kuna see on tähelepanuta jäetud ja seda on põlatud. Ja Jumal võtab need „Tunnistused“ rahvalt ära, võtab neilt ka jõu ning alandab neid.

Ma nägin unes, et rääkimise ajal langes minu peale vägevasti Jumala Vaim ja minult võeti kogu jõud – ometi ei olnud mul mingit nägemust. Minu abikaasa tõusis inimeste ees püsti ja hüüdis: „See on imeline Jumala vägi. Tema on teinud „Tunnistustest“ võimsa vahendi hingedeni jõudmisel ja Tema töötab nende kaudu veel vägevamalt, kui Ta seda seni on teinud. Kes on Jumala poolel?“

Ma nägin unes, et märkimisväärt arv inimesi tõusis kohe püsti ja vastas üleskutsele. Teine osa istus mornilt edasi, mõni neist näitas välja põlgust ja pilget ning teised paistsid täiesti ükskõiksed. Üks neist, kes minu kõrval seisis, ütles: „Jumal on sind äratanud ja andnud sulle sõnad, mida inimestele rääkida, sõnad, mis võiksid puudutada nende südant; selliseid sõnu pole Ta andnud mitte kellelegi teisele. Tema on vorminud sinu tunnistused selliselt, et need vastaksid just neile olukordadele, mis vajavad abi. Sina ei pea laskma põlgusel, pilgetel,

etteheidetel ega laitusel end mõjutada. Selleks et olla Jumala käes eriline tööriist, ei tohi sa toetuda mitte kellelegi, vaid pead sõltuma üksnes Temast ja laskma end Temaga kokku kõita – nagu viinapuu oks, mille väädid põimuvad ümber viinapuu. Tema teeb sind selleks kanaliks, mille kaudu edastada rahvale Tema valgust. Selleks et olla kindlustatud, et sind ümbritsev ei saaks tuhmistada või varjutada valgust, mida Tema on lubanud sinu kaudu oma rahvale paista, pead sa päev-päevalt koguma jõudu Jumalalt. Saatana eriline eesmärk on takistada selle valguse paistmist Jumala rahvale, kes nii väga vajab seda nende viimaste päevade hädaohtude keskel.

Sinu edu on sinu lihtsuses. Nii pea kui sa sellest kõrvale kaldud ja kujundad oma tunnistuse kellegi mõistusele vastuvõetavaks, on sinu vägi kadunud. Peaaegu kõik on sel ajastul ilustatud ja ebatõene. Maa-ilm kubiseb tunnistustest, mis on antud eesmärgiga olla praegu kellelegi meele järgi, kedagi kütkestada ning ennast ülendada. Sinu tunnistus on olemuselt teistsugune. See peab jõudma praktiliste eluolukordade tasandile, hoidma nõrkevat usku suremast ja veenma usklikke vajaduses paista maailmas valgusena“. — *Life Sketches*, lk 197-202 ☺

